

administrativt besvær både for spritfabrikkernes og administrationens vedkommende af den grund, at der i flere henseender skal tages hensyn til, at der er tale om to afgifter og to sæt lovregler.

Det kan således nævnes, at produktionsafgiften ifølge loven afregnes med statskassen på den måde, at afgiften af det kvantum sprit, der er *produceret* i en måned, betales inden midten af den tredje måned herefter.

Tillægsafgiften beregnes derimod af det fra fabrikkerne *udleverede* kvantum spiritus, således at afgiften af det i en måned udleverede kvantum afregnes med statskassen inden udgangen af den følgende måned. Der er dog for denne afgifts vedkommende bestemmelser om, at afgiftspligten kan overføres til virksomheder, der mod sikkerhedsstillelse har opnået en særlig kreditlagerordning, således at afgiften først afregnes, når varerne er videresolgt fra den pågældende kreditlagerhaver; afgiften af de i løbet af et kvartal videresolgte varer afregnes da med statskassen ved begyndelsen af det følgende kvartal.

Ikke alene beregningsgrundlag og afregningsregler er forskellige for de to afgifter. Også de bestemmelser, der er fastsat i de to love af 1. april 1922 om godtgørelse af afgifterne, er i væsentlige henseender forskellige.

Produktionsafgiften (60 øre) kan ifølge loven kun godtgøres, når spritten denatureres, og kun for mindst 100 l 100 pct. ad gangen.

Tillægsafgiften (30 kr.) er der derimod efter loven mulighed for at tilbagebetale, selv om spritten ikke denatureres, når det godtgøres, at kun ren sprit eller sprit med en tilsætning, der ikke kan betragtes som egentlig denaturering, kan anvendes til det pågældende tekniske formål. Der kan også godtgøres afgift af mindre kvanta end 100 l.

Som følge heraf vil der i adskillige tilfælde blive tale om at fritage sprit for tillægsafgift, medens der samtidig nægtes godtgørelse af produktionsafgiften.

Det gældende system medfører således særlig bogføring, særlige angivelser og særlig praksis med hensyn til afgiftsgodtgørelse for hver af de to afgifter.

Produktionsafgiften har i finansårene 1951—52, 1952—53 og 1953—54 indbragt gennemsnitlig 2 mill. kr. årlig, tillægsafgiften 60 mill. kr.

Under hensyn til det foran anførte er det foreslået, at produktionsafgiften og tillægsafgiften erstattes af en enkelt afgift på 30 kr. 60 øre pr. l 100 pct., der i det store og hele tænkes opkrævet efter de regler, der gælder for tillægsafgiften.

Denne ordning vil medføre en afgiftslettelse med hensyn til sprit, der anvendes til formål, hvor der hidtil er givet fritagelse for tillægsafgiften, men nægtet godtgørelse af produktionsafgiften, fordi denaturering ikke kunne ske.

Sprit, der bruges til fremstilling af frugtvin, er efter de gældende bestemmelser fritaget for tillægsafgift, men ikke for produktions-